

НАШЕ

ЖИТТЯ

Газета виходить
щотижня
з липня 1967 року

ОРГАН ЦЕНТРАЛЬНОГО ПРАВЛІННЯ УКРАЇНСЬКОГО ТОВАРИСТВА ГЛУХИХ

№ 2 (452)

Субота, 10 січня 1976 р.

Ціна 2 коп.

*XXV з'їзду КПРС—
нашу ударну працю!*

УСПІШНИЙ СТАРТ

Радянська країна наближається до знаменної події в своєму житті—XXV з'їзду КПРС. Успішно завершені завдання дев'ятої п'ятирічки, накреслені попереднім з'їздом партії, в завершальному році досягнуто нових успіхів в усіх галузях народного господарства і науки. Введено в дію 9-ту доменну піч в Кривому Розі, крізь тайгу пролягли нові кілометри колії БАМу.

Труidники нашого підприємства теж успішно виконали зобов'язання 1975 року і достроково завершили п'ятирічку.

Високими виробничими показниками і активною участю в громадському житті колективу зустріла десяту п'ятирічку слюсарсько-ладія дільниці ширпотребу Надія Георгіївна Олійникова. Її досягнення — півтори норми щозміни.

Одним з кращих зарекомендував себе й різальник-штампувальник Анатолій Михайлович Тиніченко. Ветеран виробництва виконує виробничі завдання на 160—165 процентів. Доброго слова заслуговує й зварник К. В. Сидоренко. Катерина Вікторівна не тільки ударно трудиться, а й

дбайливо виховує молодь. Як одна з кращих наставниць, вона стежить, щоб на дільниці не було відстаючих, вчасно допомагає, поділиться досвідом, порадить.

Тому й радують своїми успіхами молоді виробничники. Г. М. Гросул, М. Н. Шенрик, В. О. Шагін. Вони оволоділи не тільки основними, а й суміжними операціями і в соціалістичному змаганні на честь XXV з'їзду КПРС добиваються все вищих трудових показників.

Постійна турбота про молодь з боку ветеранів, та велика виховна робота, допомогли створити міцний і дружний колектив. За високі трудові показники в праці й активну роботу по вихованню молоді зміни, дільниці ширпотребу присвоєно звання «Колектив комуністичної праці».

Готуючи трудові дарунки XXV з'їзду рідної партії, колектив нашої дільниці, як і всього підприємства, прагне з честю виконати передз'їздові соціалістичні зобов'язання. З вірою в завтра живе і працює весь колектив Кіровоградського УВП.

В. ЧУМАК,

майстер дільниці ширпотребу.

Усі ці блага, створені людською працею, добрі житла, члени УТОГ області заслужили своєю самовідданою працею на підприємствах УТОГ, на заводах, фабриках і в сільському господарстві. Ще влітку багато наших товаришів завершили виконання своїх п'ятирічних завдань. Десятки людей здобули звання переможців соціалістичного змагання, стали «Майстрами—золоті руки», на УВП звання ударника дев'ятої п'ятирічки присвоєно 9-ти кращим робітникам.

Зріс авторитет нашої організації і в спортивних справах. До IX з'їзду УТОГ у нас не проводилися змагання глухих спортсменів республіканського масштабу, але вже в останні роки нам двічі було доручено провести першість УРСР з легкої атлетики, а в минулому році—всесоюзні. У першому році десяти п'ятирічки Вінниця прийматиме всі баскетбольні команди республіки.

У проекті ЦК КПРС «Основні напрями розвитку народного господарства СРСР на 1976—1980 роки» кожен рядок проникнутий турботою про розвиток всіх галузей життя радянських людей. Передбачено і збільшення числа вогнищ культури, будівництво нових клубів, спортивних споруд. Готуючи гідну зустріч XXV з'їзду КПРС, члени УТОГ нашої організації з особливими надіями чекають і відкриття X з'їзду УТОГ, який підведе підсумки проведеної роботи за чотири роки і накреслить нові рубежі.

М. НИРОВ,

інструктор Вінницького обласного відділу УТОГ.

ХТО ПОПЕРЕДУ?

Виконання плану реалізації продукції підприємствами системи УТОГ за дванадцять місяців 1975 року (в тисячах карбованців)

Учбово-виробниче підприємство	План	Фактично	Процент виконання
Черкаське	1490	1606	107,8
Львівське-2	4130	4439	107,5
Чернігівське	3810	4078	107,0
Полтавське-2	1095	1167	106,6
Донецьке виробниче об'єднання «Електромагніт»	5474	5828	106,5
Кіровоградське	1225	1300	106,1
Дрогобицьке	1325	1396	105,4
Лубенське	2590	2729	105,4
Лебединське	735	774	105,3
Харківське-2	7026	7400	105,3
Сумське	1509	1587	105,2
Комунарське	1340	1406	104,9
Ужгородське-2	3373	3535	104,8
Білоцерківське	3520	3687	104,7
Харківське-1	1980	2073	104,7
Львівське-1	5580	5841	104,7
Івано-Франківське	6530	6834	104,6
Київське дослідно-виробниче об'єднання «Контакт»	6238	6518	104,5
Єнакіївське	865	902	104,3
Дніпропетровське	2515	2620	104,2
Кам'янець-Подільське	2285	2381	104,2
Запорізьке	4505	4689	104,1
Полтавське-1	3790	3940	103,9
Ворошилоградське	3666	3804	103,8
Артемівське	3030	3141	103,7
Херсонське	1932	2000	103,5
Садгірське	3160	3264	103,3
Ужгородське-1	1040	1072	103,1
Чернівецьке	2082	2141	102,8
Вінницьке	2700	2769	102,6
Дніпродзержинське	2332	2393	102,6
Бродівське	1670	1709	102,3
Конотопське	4800	4910	102,3
Сімферопольське	1641	1676	102,1
Житомирське	3797	3871	101,9
Миколаївське	785	796	101,4
Ровенське	965	967	100,2
Одеське виробниче об'єднання УТОГ	5120	5080	99,2
ВСЬОГО:	111650	116323	104,2

Катерина Миколаївна Десенко — «Майстер—золоті руки» Артемівського УВП. За високі виробничі показники, досягнуті в соціалістичному змаганні, К. М. Десенко нагороджена знаком «Переможець 9-ої п'ятирічки».

На знімку: К. М. Десенко.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

З ПЕРШИХ ДНІВ— ВИСОКІ ТЕМПИ

Упевнено розпочали перший рік нової п'ятирічки швейники Новоград-Волинської дільниці Житомирського УВП. Успішно виконавши план першої декади по випуску спецодягу, вони нарощують виробничі темпи.

У центрі уваги всіх робітників проект ЦК КПРС до XXV з'їзду партії «Основні напрями розвитку народного господарства СРСР на 1976—1980 роки». Обговорюючи цей важливий партійний документ, робітники ще ширше розгортають змагання за гідну зустріч XXV з'їзду КПРС.

Високими виробничими успіхами на передз'їздовій трудовій вахті домагаються швей-мотористки: Ольга Іванівна Гопалюк, Віра Василівна Шиманська, Лукерія Вікторівна Гончарук, Валентина Петрівна Ахтирцева, Валентина Костянтинівна Іванченко та багато інших. Вони щодня виконують норми виробітку на 115—120 процентів.

На передовиків передз'їздовського змагання рівняються й інші трудівники.

М. МИХАЙЛЕНКО,

Житомирська обл.

ВІД З'ІЗДУ ДО З'ІЗДУ

РОКИ ЗРОСТАННЯ

Останні чотири роки, що минули після XXIV з'їзду КПРС, стали для нашої обласної організації УТОГ роками дальшого творчого зростання. В області не залишилось глухих поза Товариством, склалася мережа первинних організацій, компактних груп. Протягом цього часу ми займалися поточними справами: культурно-масовою і політико-виховною роботою, надавали членам УТОГ допомогу в поліпшенні виробничих і побутових умов, і, звичайно, в центрі уваги була робота нашого УВП, робота глухих у промисловості та сільському господарстві.

Чого ми досягли за ці роки? Перше слово про УВП, де зайнята третина працюючих у промисловості глухих. Щороку підприємство вже в грудні достроково рапортувало про виконання державних планів по всіх показниках, його назва не сходить з районної Дошки пошани. Ось і останній рік п'ятирічки—план по випуску продукції Вінницьке УВП виконало достроково—24 грудня. Перевиконано також і план по реалізації готових виробів.

А ось підсумки п'ятирічки: при плані випуску продукції на суму 11 мільйонів 340 тисяч карбованців фактично випущено швейно-трикотажних виробів на 11 мільйонів 787 тисяч карбованців. Понад п'ятирічне завдання реалізовано додаткової продукції на 277 тисяч карбованців. Ці підсумки ще не повні.

Слід зазначити, що виробничі площі підприємства, як і число працюючих, не змінилися, а успіхів цих досягнуто в основному за рахунок поліпшення умов праці, кращої її організації, модернізації обладнання, впровадження механізації. Велику роль відіграла в цьому зростає свідомість робочих кадрів, поліпшення житлово-побутових умов робітників, інженерно-технічних працівників та службовців. В 1974 році благоустроєні квартири одержали понад 50 сімей робітників і службовців, що дало можливість поліпшити умови і в гуртожитку УВП.

Це на підприємстві, а в області комфортабельні дво- і трикімнатні квартири одержали багато десятків сімей глухих, і якщо хто й живе в гуртожитку, то це, здебільшого, одиноки і рідко ті, хто недавно одружився. А втім і гуртожитки нині стали іншими. Ось одинадцять випускників Кисляцької та Піщанської спецкілнтернатів, що їх прийняли на завод тракторних агрегатів влітку 1975 року, з першого дня роботи одержали місця в новому, чудово обладнаному гуртожитку заводу. Раніше такого не було.

Взагалі минуле п'ятиріччя принесло членам УТОГ багато радісного. В кінці 1974 року багатьом глухим було підвищено пенсії по інвалідності, а з весни 1975 року ті, у кого загинули рід-

ні під час Великої Вітчизняної війни, замість пенсій по інвалідності, почали одержувати більш високі нові пенсії. На 50 процентів їм було знижено плату за квартиру і комунальні послуги. Минулий 1975 рік також відзначений доброю подією—на підприємстві міста, а також і в нашому УВП, підвищено заробітну плату робітникам і службовцям.

Все це стало результатом постійної турботи партії і уряду про підвищення реальних доходів радянських людей і це піклування зримо відчуло на собі наші люди. Крім цього, вперше за весь час існування організації УТОГ, в Вінниці запроваджено для глухих повну середню освіту. В 1975 році у місцевій школі робітничої молоді для глухих відкрито одразу три тринадцятих класи. Це означає, що тепер глухі, які мешкають у місті, можуть здобути середню освіту, а це, не кажучи вже про можливість вступити до вузу, підвищує знання глухих, дозволяє їм освоїти більш кваліфіковану, а значить краще оплачувану роботу.

Так, життя за ці чотири роки дуже змінилось. Краса і затишок у квартирах людей, сучасні меблі, телевізори, нерідко кольорові—все це за роки, що минули з часу IX з'їзду УТОГ, стало звичайним явищем і нікого не дивує. Але ж до цього треба було прийти.

ОРГАНІЗОВАНО, НА ВИСОКОМУ ІДЕЙНОМУ РІВНІ

ВІННИЦЯ. Ще в листопаді минулого року обласний відділ УТОГ провів інструктивну нараду працівників Товариства та його активістів, присвячену звітно-виборній кампанії в УТОГ. Тоді ж було визначено завдання відділів, розроблено графік проведення звітно-виборних зборів по кожному з них.

Для бесід з членами УТОГ обласний відділ підготував матеріал про історію створення і розвитку Товариства з конкретними фактами з життя обласної організації.

Чіткість і організованість дали добрі наслідки. Звіти і вибори в первинних організаціях області розпочалися суворо за графіком на початку грудня. До кінця року було виконано чималий обсяг роботи в цьому напрямку.

Важко виділити якийсь відділ. Незважаючи на віддаленість, бездоріжжя, викликане поганою погодою, звітно-виборні збори в первинних організаціях УТОГ сільської місцевості проходять своєчасно, при високій активності членів Товариства. Цьому сприяє й те, що перед початком кампанії обласний відділ заручився підтримкою місцевих відділів соціального забезпечення і комітетів профспілки.

Наприклад, організовано, на високому ідейно-політичному рівні пройшли збори в м. Вінниця на промислових підприємствах: підшипниковому заводі, на швейних фабриках № 1 і № 2, де є компактні групи. У їх проведенні взяли участь представники адміністрації і місцевих комітетів профспілки цих підприємств, директор вечірньої школи глухих А. Рудь. Багато питань, що виникли у глухих, було вирішено тут же на місці.

Проведено також збори в Калинівській, Літинській та інших районних організаціях, що обслуговуються безпосередньо обласним УТОГ.

М. НИКОНЕНКО.

ВЕЛИКИЙ БЕРЕЗНИЙ, Закарпатської області. З двадцяти первинних організацій УТОГ, що входять до складу міжрайвідділу, в тринадцяти з них протягом грудня минулого року вже відбулися звітно-виборні збори.

Значну увагу, поруч з обговоренням виробничих досягнень та завдань на майбутнє, на зборах було приділено висвітленню матеріалів грудневого (1975 р.) Пленуму ЦК КПРС. В ході зборів проведено переоблік глухих, а також індивідуальні бесіди з членами Товариства.

Добре підготували і провели звітно-виборні збори такі голови первинних організацій УТОГ, як Марія Кшуак з с. Ужок, Юлія Лешко з с. Черногорова, Марія Кувик з с. Загор, Станіслав Лешак з с. Люте, Анастасія Тисячник з с. Ставне та інші.

Звіти і вибори тривають.

З. ЗАВАДСЬКИЙ.

УЖГОРОД. Велика організаційна робота передувала початку звітам і виборам в УТОГ на Закарпатті.

Днями президія обласного відділу УТОГ заслухала голів міжрайвідділів В. Г. Тисячника, І. І. Матолу та інших про хід звітно-виборної кампанії в первинних організаціях Товариства. Було відзначено, що звіти і вибори проходять активно, організовано, згідно графіка і на високому ідейно-політичному рівні.

Відбулись звітно-виборні збори і в первинній організації УТОГ Ужгородської швейної фабрики, де на обліку перебуває 12 чоло-

вік. Це—підприємство комуністичної праці. Певний внесок в успіхи колективу зробили і члени нашого Товариства. Всі вони — ударники комуністичної праці, а голова первинної організації УТОГ Р. А. Топчієва — «Майстер—золоті руки».

На зборах члени УТОГ розповіли про трудові внески у виконання виробничих планів і п'ятирічки в цілому. 120—125 процентів — ось щоденна змінна норма виробітку глухих трудівників.

Велику роботу провела первинна організація УТОГ за звітний період. Її діяльність високо оцінили виступаючі В. І. Романець, А. П. Опаренюк, А. В. Пічкара та інші.

Збори, одностайно, в'яте, обрали головою первинної організації Товариства швейної фабрики Р. А. Топчієву.

Ф. КУДІНОВ.

М. РУЖИН, Житомирської області. У місцевому Будинку культури відбулися звітно-виборні збори членів Товариства району. З доповіддю за звітний період виступив голова бюро первинної організації УТОГ, колгоспник артілі імені Леніна Богущ Степан Петрович. Він відмітив кращих хліборобів і, зокрема, трудівницю садовгородної бригади колгоспу імені Леніна Ловинську І. А.

Головою бюро первинної організації Товариства обрано Ірину Андріївну Ловинську.

Учасники зборів обрали делегатів на міжрайонну звітно-виборну конференцію УТОГ, що відбудеться наприкінці цього місяця.

Після зборів директор Бердичівського міжрайвідділу УТОГ т. Шаповалова і перекладач клубу т. Радько показали членам Товариства одноактну виставу «Останні зустрічі».

П. РУДЕНКО.

В один з суботніх днів, напередодні Нового року, трудівники Запорізького УВП вийшли на роботу. В свій вихідний день вони вирішили попрацювати, щоб зароблені кошти передати у фонд миру.

511 чоловік — робітників, інженерно-технічних працівників та службовців стали на ударну вахту.

Нахненно і самовіддано працювали члени колективу учбово-

У ФОНД МИРУ

виробничого підприємства. За робочу зміну було виготовлено товарної продукції на суму 14,6 тисячі карбованців. У фонд миру за той день було перераховано 1107 карбованців із заощаджених коштів заробітної плати.

Л. ПАШИН,
ст. економіст УВП.

ВЧІТЬСЯ ПРАЦЮВАТИ САМОВІДДАНО

Посвята в робітники... Ця подія завжди знаменна для юнаків та дівчат, які тільки-но розпочали своє трудове життя. А тому проходить вона в урочистій обстановці, пам'ятно.

Фойє і сцена Київського Палацу культури імені А. В. Луначарського святково прикрашені. Тут зібралися трудівники дослідно-виробничого об'єднання «Контакт». Вони прийшли, щоб привітати молодь, яка поповнила їх ряди.

Вечір посвяти в робітники відкрив директор КДВО «Контакт» П. М. Меркатун. Під дружні оплески присутніх він схвильовано сказав:

— Дорогі друзі, сьогодні ви розпочинаєте нове трудове життя. Нехай цей день назавжди запам'ятовується вам. Будьте гідною зміною старшому поколінню. Вчіться працювати самовіддано — по-комуністичному.

На сцену піднімаються старший майстер пластмасового цеху І. І. Борздуха та майстер експериментально-інструментального цеху В. М. Тарасенко. Вони розповідають гостям про трудову діяль-

ність молодих робітників Я. Сакуляк, Н. Кибляр, В. Білоус, М. Кириш та інших.

Виробничу характеристику Т. Ярмошук, І. Хавронюк, А. Линчицький та Л. Шевченко дав майстер Ю. С. Шаповалов. Наставник поділився з присутніми своїми думками щодо виховання підстаршого покоління, розповів які форми і методи використовує в процесі виховання молодого покоління.

Урочиста тиша запанувала в залі, коли на сцені вишикувались молоді робітники. З піднесенням повторювали вони слова клятви:

— Клянемось свято берегти трудові і революційні традиції підприємства, завжди бути гідними високого звання робітника.

Молодим трудівникам було вручено пам'ятні адреси. Із знаменною подією їх радісно поздоровили товариші і друзі.

На вечорі було показано любительський фільм з життя та виробничої діяльності колективу.

С. ГУБКІН,
директор Палацу культури імені А. В. Луначарського.

БУТИ ВІРНИМ ПОМІЧНИКОМ ПАРТІЇ

ДО ПІДСУМКІВ ОБЛАСНОГО ОГЛЯДУ СТІННІВОК

В Івано-Франківську вже стало доброю традицією наприкінці року проводити огляд стіннівок та семінар з членами редколегії. От і нещодавно в обласному Будинку культури глухих проведено такий огляд.

На суд журі і читачів були представлені стіннівки Коломийського і Калуського міжрайвідділів УТОГ, учбово-виробничого підприємства, гуртожитку, Будинку культури. Їх зміст тісно зв'язаний з життям обласної організації УТОГ, визначається тими головними завданнями над виконанням яких ми працюємо.

Стіннівки взяли активну участь в розгортанні соціалістичного змагання за дострокове виконання завдань і зобов'язань 1975 року, в мобілізації трудящих глухих на боротьбу за гідну зустріч XXV з'їзду КПРС.

У кожній з них можна знайти чимало змістовних виступів, в яких висвітлюються проблеми господарювання і змагання членів Товариства, їх праця і відпочиття. Більше уваги, у порівнянні з минулими роками, стіннівки приділяють порівнянності досягнутих результатів трудовою суперництва. Хотілося б, зокрема, назвати стіннівки «За культуру» (обласний Будинку культури) та «Утогівиці» Калуського і Коломийського міжрайвідділів. На їх шпальтах йшла предметна розмова про особисті внески кожного в справу дострокового завершення дев'ятої п'ятирічки і взятих соціалістичних зобов'язань. Дописи в цих газетах короткі і конкретні, актуальні, тепло розповідають про глухих трударів Прикарпаття, оперативне відгукуються на події сьогодення. Вони вдало ілюстровані. Для цього, наприклад, переможець обласного огляду стіннівка «За культуру» використовує і фото кращих людей обласної організації УТОГ. Стіннівка «За культуру» часто

вміщує дописи Ольги Бабінової, про яку хочеться розповісти окремо. Тематика її матеріалів різноманітна. Вона пише про трудові будні членів УТОГ та їх відпочиття, про роботу колективу самодіяльного Народного театру та інших гуртків, їй не байдуже поведінка товаришів у побуті. Словом, О. Д. Бабінової до всього діло є. За добру роботу похвалить, а побачить недоліки — згадає і про них. І це допомагає в роботі її товаришам.

Але повернемося до аналізу стіннівок. Зроблено чимало і здобутки незаперечні. Але, віддаючи належне великій роботі, яку провели редакційні колективи, доводиться все ж визнати, що стіннівки ще далеко не повністю використовують можливості свого впливу.

Перш за все слід сказати про систематичність виходу стіннівок. На Івано-Франківському УВП їх виходить декілька: «Швейник», «Комсомольський прожектор» і «За культуру» — в гуртожитку. Та громадські організації, мабуть, недостатньо уваги приділяють цій важливій діяльності виховної роботи. Про це свідчить той факт, що на огляд було представлено лише по декілька номерів кожної стіннівки. Дописи в них великі, майже на цілу колонку, а люди і справи підприємства згадуються в них не часто. Редколегія не враховує, що стіннівка за обсягом та формою невеличка і тут треба вміщувати матеріали про те, що найбільше хвилює колектив, а не заповнювати площу загальними дописами, до того ж часто-густо взятими з періодичної преси. І оформлені ці стіннівки не краще: матеріали написані дрібним шрифтом, погано розміщені на полосі, мало ілюстровані.

До речі, найкраще ці вимоги виконує стіннівка «За культуру». Проте, на мою думку, стіннівка

обласного Будинку культури повинна частіше вміщувати матеріали про трудові здобутки хліборобів Прикарпаття, про роботу міжрайонних клубів УТОГ.

Сьогодні вже не можна обмежуватись лише постановкою актуальних питань. Потрібно глибше проникнення у факти і явища життя, послідовність у висвітленні тієї чи іншої теми. Кожна з представлених на огляді стіннівок має постановочні матеріали: «Звіти і вибори» (Калуський «Утоговець», «Назустріч десятій п'ятирічці», «Мій наставник», (Коломийський «Утогівець») та інші, але, на жаль, вони одиничні. Тільки стіннівка «За культуру» з номером в номер веде розмову про роботу самодіяльного Народного театру.

Важливим є питання підвищення дієвості критичних виступів. Рішуче виступає проти нездорових явищ у побуті «Утоговець» Коломийського МРВ. Газета вміщує карикатури на п'яниц та дебоширів. Ця позиція стіннівки заслуговує на всіляку підтримку. Та ми повинні пам'ятати, що критика мусить бути товариською, справедливою, що цінність її визначається не різкістю виразів, а тим, наскільки вона допомагає використати негативні явища життя. Проте, жодна стіннівка не розповіла про те, якою була реакція на критику і чи подіяла вона позитивно на тих, кого критикували.

Усі ці питання було розглянуто під час семінару з членами редколегії, що відбувся після огляду стіннівок. Учасники семінару підкреслили, що обов'язок стіннівки — постійно своїми матеріалами знаходитись у гуші життя, широко підхоплювати та пропагувати все нове, передове, що народжується, бути вірним помічником партії у здійсненні величких планів комуністичного будівництва.

Н. КОНВАЛЮК.

Вже багато років трудиться Галина Іванівна Макачук у колективі Київського дослідно-виробничого об'єднання «Контакт». Своєю наполегливою і самовідданою працею вона здобула у колективі шану і повагу.

У даний час Галина Іванівна працює у заготівельному цеху штампвальниці. Від того, як Г. І. Макачук та її подруги по роботі постачають деталями складальні цехи, залежить ритмічний випуск штепсельних з'єднань ШСВ-20 та реле РПУ-2.

Ставши на трудову вахту на честь XXV з'їзду КПРС та XXV з'їзду Компартії України, Галина Іванівна систематично виконує норми виробітку на 145 процентів. Її продукція завжди високої якості.

На знімку: Г. І. Макачук.
Фото І. ЩЕРБАНЮКА.

НАШЕ ЖИТТЯ
сторінка

Субота, 10 січня 1976 р.

КОЛЕКТИВУ—ЧВЕРТЬ СТОЛІТТЯ

Урочисто, святковими барвами зустрічав того вечора відвідувачів Львівський будинок культури глухих — обласна організація УТОГ відзначала 25-річний ювілей свого самодіяльного Народного драматичного театру.

В актовому залі багато глядачів. Усі з нетерпінням чекають початку ювілейного вечора. І ось на сцену запрошують почесну президію, у складі якої засновники театру, його перші режисери й актори, члени УТОГ Я. С. Ширман, Г. Ф. Агажанов, Л. Ф. Алфімова, П. Г. Новицький, Р. І. Жидова, С. П. Бедро; актори театру, що своєю грою не раз заповнили серця глядачів, Л. Оленяк, А. Гураков, О. Терналь, М. Галега, Г. Град, С. Данило, а також талановита акторська молодь Н. Рябонь, Л. Ростоцька, В. Филь, А. Мачевський, теперішній режисер театру О. С. Корковидов та інші.

З доповіддю про творчий шлях театру виступила інструктор обласного УТОГ, постійний консультант з миміки і диктор театру М. П. Матильська. Вона розповіла про те, як колись невеличкий драматичний колектив, що ставив лише одноактні п'єси та сатиричні сценки, за 25 років виріс у самодіяльний Народний театр, якому

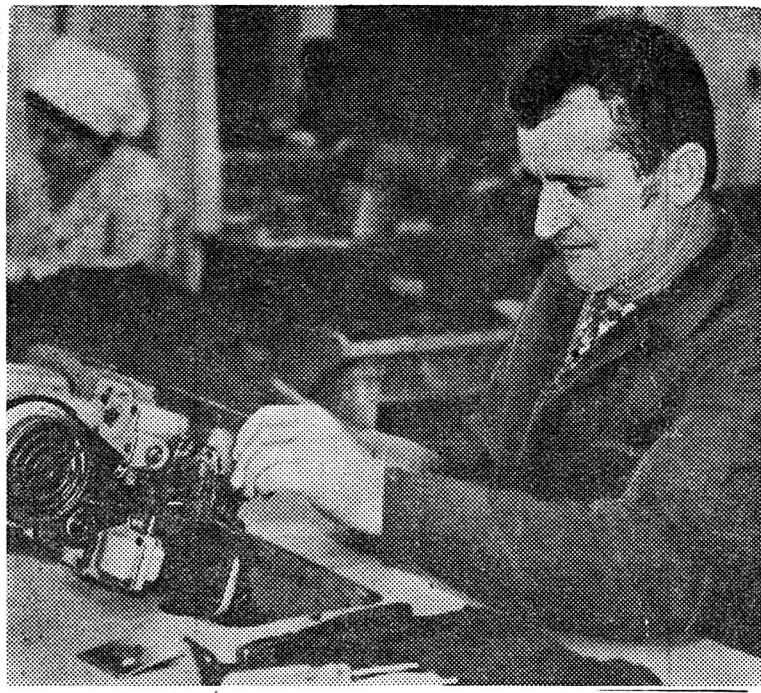
тепер під силу такі широкі полотна, як «Над голубим Дунаєм» І. Рачади, «Гірська балада» Л. Дмитерко, «Шельменко-денщик» Квітки-Основ'яненка, «Незабутнє» О. Довженка.

Голова президії обласного УТОГ І. С. Динкевич вручив нагороду і цінні подарунки ветеранам і молодим акторам театру. Самодіяльних митців привітали представники учбово-виробничих підприємств УТОГ, які у своїх виступах щиро дякували акторам за їхню плідну працю на благо наших трудівників.

Нині, беручи участь у першому всесоюзному фестивалі самодіяльної художньої творчості трудящих, актори театру поставили перед собою нові творчі завдання. Так, сьогодні колектив театру успішно працює над спектаклями за творами «Любов Ярова» Треньова, «Відважне серце» Евальда. Ці нові роботи він присвячує наступному XXV з'їзду КПРС.

Принесити людям радість, задовольнити духовні потреби глухих трудящих — таке почесне завдання самодіяльних митців нашого Будинку культури УТОГ.

В. ПАВЛЕНКО,
директор Львівського будинку культури.

Чітко і злагоджено працює на Артемівському УВП бригада майстрів по ремонту швейного обладнання, яку очолює старший механік Василь Шиман.

На знімку: В. Шиман за роботою.

Фото В. ШИЯНА.

ЛЕКЦІЇ, БЕСІДИ

Педагогічні читання, лекції і бесіди на науково-політичну тематику систематично проводять на Одеському виробничому об'єднанні УТОГ вчителі місцевої вечірньої школи робітничої молоді.

Перед робітниками підприємства уже виступили педагоги В. Г. Різниченко — з темою «У світі географічних відкриттів», Л. А. Гордова — «Про любов і дружбу», М. М. Савицька — «Про радянську етику». Заплановано

прочитати лекції «Радянський спосіб життя», «Про шкоду від алкоголю», «Середня освіта — кожному», «Творчий внесок учених», «Серце віддаю дітям» (про видатного педагога В. О. Сухомлинського) та інші.

Перш ніж виступити з лекцією, педагоги відвідують цехи, цікавляться виробничим життям робітників, їхніми духовними запитами та побутом.

В. СКАВРІНСЬКИЙ.

ЧЕСНЕ ІМ'Я ТРУДІВНИКА

Здається, нічого страшного — чоловік трохи випив. Трапилось це випадково. У кафе, замовляючи пиво, зустрів двох знайомих. Розговорилися про те, про се... Йому запропонували черговий келих, а після — ще одного.

Додому повернувся пізно. Уперше нетвердо переступив поріг кімнати. Там, біля столу, на нього чекала дружина, в її заплаканих очах відбивалася тривога і докір. Хотів було щось їй сказати, але тільки мовчки звалився на ліжко і — забився мертвим сном.

Жінка цілу ніч не спала, в її пам'яті ланцюжком спогадів пропливало все подружнє життя. Такого ще не траплялося! Не було випадку, щоб він її скривдив або сказав зле слово. Чому це сталося? Хто винен? — непокоїла думка. Але відповіді не знаходила...

Михайла розбудили промені сонця. Розплющив очі і важко підвівся: голову немов стягло обручами, душу гнітила пустка. Не хотілося навіть рухатись. Але ж треба йти на роботу. Прогол — це злочин. Освіжившись холодною водою, і обережно, щоб не розбудити дружину, пішов до дверей.

І тут на своєму плечі відчув теплу руку. Зупинився і винувато звів очі.

- Що трапилось, Михайле?
- Нічого.
- Де вчора затримався?
- Знайомих зустрів.
- Тобі не соромно бути п'яним?
- Гидко.
- Не роби цього більше.
- Обіцяю.

На вулиці його чекали вчорашні приятелі. Не хотілося завертати до них, але потреба розвіятись підштовхувала. «Востаннє» — вирішив. У кафе замовили пива, та, як і вчора, хтось непомітно розбавив його горілкою, і на роботу Михайло прийшов десь опівдні. Напідпитку.

Цех завирував. Михайла стрічали гнівні і тривожні погляди товаришів. А після зміни відбулась безкомпромісна розмова. Відгукнувшись і стінгазета «Мебельовик». Стаття «Куди йдеш, Михайле?» взяла його за живе.

Думки відганяли сон. Згадувалися слова Максима Сергійовича, Марії... кожного, хто добрим, хоч і суворим словом застерігав його від лихої стежки. Водночас палив сором за те, що він прогуляв, що бригаді довелося виконувати за нього роботу.

...П'ятнадцять років прошуміло відтоді, коли Михайло несміливим сільським юнаком прийшов на підприємство. За плечима не мав ні професії, ні досвіду. Та вже тоді друзі помітили в ньому ту іскорку, яка невдовзі мала розгорітися полум'ям робітничого завзяття. До душі прийшлися йому просторі і світлі цехи, полюбився дружинні і працьовиті колективи, кожен прагнув допомогти новачкові. Особливо Максим Сергійо-

НА МОРАЛЬНІ ТЕМИ

вич Терещенко, який обробляв мебльові щити. Здавалося, дерево співає в його умілих руках. Михайло вже уявляв себе на місці Максима Сергійовича, мріяв про той день, коли працюватиме так само вправно, як він.

Власне завзяття та підтримка досвідчених товаришів робили свос. Незабаром хлопець відчув у собі голос професійного змужніння. Ще крок і — почалися щедрі на трудові успіхи дні. Півтори дві, дві з половиною, навіть три норми змінного завдання стали вінцем трудової звитяги Михайла. А згодом він — ударник комуністичної праці. Тоді й запала йому в серце така ж, як і він, працююча дівчина. Минав час — Марія подарувала щасливому батькові сина, згодом — другого. Як радів Михайло, коли малі реченята обіймали його своїм живим теплом! Найщасливіші хвилини!..

У такі хвилини він пригадував і власне дитинство, ті далекі і не завжди радісні дні...

Допомагав у всьому дружині: діти ще більше зміцнили почуття до неї. Все: і радощі, і невдачі—

Її шанують люди

Ганна Яківна Юрченко трудиться на Ворошиловградському УВП понад 25 років. Тутешні ветерани пам'ятають її як швею, маркувальницю, пакувальницю, бригадира і т. д. Одне слово, фахові можливості у Ганни Яківни досить широкі. І скрізь, де б вона не працювала, люди завжди лишалися вдоволеніми трудівницею. У середньому на 115—125 процентів виконує Г. Я. Юрченко щомісячні виробничі норми.

Починала свій трудовий шлях Ганна Яківна піонерватою — у школі-інтернаті для глухих дітей, потім — брала участь у відбудові народного господарства після Великої Вітчизняної війни. Та, як би не доводилося часом важко, свого життєвого оптимізму жінка не втрачала: вірила у свої сили, вірила людям.

У Ганни Яківни вже дорослий син і 13-річна донька. Син уже відбув службу в Радянській Армії, нині працює перекладачем на заводі імені Жовтневої революції, авторитетний серед товаришів; донька успішно навчається у школі, активна учасниця танцювального гуртка при Будинку культури глухих.

Щастя Вам, Ганно Яківно, доброї Вам життєвої дороги!

Л. БЕРШАДСЬКА,
пенсіонерка.

У КОМПАКТНИХ ГРУПАХ УТОГ

ПОПЕРЕДУ— ВЕТЕРАНИ

Високими трудовими показниками славляться на Львівському паровозо-вагоноремонтному заводі члени компактної групи УТОГ. Їх небагато — всього 26 чоловік, але прізвища кожного з них добре відомі у колективі. І це зрозуміло, адже більшість з них — ветерани праці — трудяться на підприємстві 20 і більше років.

Серед них В. В. Курилас, Р. П. Бас, С. Н. Данило, А. Н. Пінчук, С. Я. Яцків, Т. С. Стеценко та

інші. 120-125 процентів — ось щоденна норма їх виробітку.

Сьогодні члени компактної групи несуть трудову вахту на честь XXV з'їзду КПРС. Працюють завзято, з вогником. А очолює соціалістичне змагання бригадир столярної бригади вагонного цеху С. Л. Ковтун. Степан Антонович користується заслуженою повагою на заводі. Товариші по роботі говорять: «Наш ветеран як завжди — попереду».

Н. ГОРЯЄВА,
інструктор-перекладач Львівського паровозо-вагоноремонтного заводу.

З ПЕРЕВИКОНАННЯМ НОРМ

клад, відвідує репетиції Народного самодіяльного театру. Галина Град захоплюється шашками, відвідуючи заняття гуртка. Це допомагає їй виборювати перші місця на змаганнях з цього виду спорту.

Справами членів компактної групи постійно цікавиться голова міськвідділу УТОГ М. Н. Третякова. Вона частий гість на підприємстві.

Л. СКОРОХОДОВА,
інструктор-перекладач.
м. Львів.

На Донецькому виробничому об'єднанні «Електромагніт» обладнано центральну-заводську лабораторію для випробування магнітних пускачів типу ПМЕ-111 та реле РПУ-2.

На знімку: електрослюсар Геннадій Степанович Перунов біля випробувального стенда.

Фото І. БЕРЕЗНЯКА.

ТБІЛІСЦІ В ОДЕСІ

За останні роки в Одесі виступали колективи художньої самодіяльності братніх Товарств з Москви, Ленінграда, Баку, Мінська, Свердловська, Омська та інших міст нашої Батьківщини. Одесити в свою чергу відвідали Кишинів, Єреван, Ленінград, Київ, Тбілісі, Львів, Брянськ, Таллін.

А недавно ми приймали драматичний та хореографічний колективи Тбіліського будинку культури глухих. В одному з крашких культзакладів міста—Палаці культури профспілок ім. Лесі Українки—гості виступили двічі. Бажаючих потрапити на виставу було більше, ніж міг вмістити зал.

Тбілісці показали чотирнагтну комедію О. Цагарелі «Ханума».

В головних ролях виступили ветерани драматичного колективу М. Бербичавілі (князь Ваню), Е. Данелія (Ханума), С. Торосян (Акоп) та інші.

28 років керує цим колективом режисер і художній керівник Л. П. Ландія. Лола Пасківна розповіла про учасників спектаклю, від неї ми дізналися, що самодіяльні аматори настільки закохані в сцену, що колектив драмгуртка тривалий час залишається без змін. Проте, постійно поповнюється здібною молоддю, яка спільно з ветеранами створила хороший і перспективний ансамбль.

Гуртківці з успіхом виступили в таких п'єсах як «Арсен» О. Каз-

беги, «Ревізор» М. Гоголя, «Ведмідь» і «Запрошення» А. Чехова та інших. Драмколектив тбіліських аматорів один з учасників Всесоюзного огляду художньої самодіяльності в Москві.

Хореографічний колектив під керівництвом лауреата восьмого Всесвітнього фестивалю молоді і студентів у Хельсінкі—Г. Зубашвілі показав різноманітну танцювальну програму. Глядачі побачили грузинські, осетинські, абхазькі танці, а також танець з шаблями.

Перебування гостей з Тбілісі завершилось екскурсією по місту та «Голубим вогником», де відбувся виступ нашого хореографічного колективу і обмін творчими планами. Ці зустрічі вилилися в справжні вечори дружби між представниками двох братніх народів, які давно стали традиційними.

С. СУГАК.

ВЕЧІР БАДЬОРОГО НАСТРОЮ

Новорічний бал-маскарад уже став традицією для Київського Палацу культури імені А. В. Луначарського. Пишно прибрані фойє і зали, багатство оригінальних костюмів порадувало глядача і цього разу. Заздалегідь кожного, хто мав брати участь у святковому вечорі, дарували вітальну листівку з Новим роком, запрошували бути активним і життєрадісним, винахідливим.

Після того, як усім присутнім було зачитано поздоровлення різних установ УТОГ, розпочалися масові ігри, танці. Веселі настрої надовго заволоділи усіма відвідувачами Палацу культури.

По закінченні розважальної програми журі конкурсу назвало крашких активістів Новорічного свята. Ними виявилися: слюсар заводу «Ремточмеханіка» Віктор Будьонний, перекладач Палацу культури Люба Єрмоліна, акторка театру «Райдуга» Олександра Мизирьова, слюсарі-складальники КДВО «Контакт» Олександр Турбанов і Григорій Гопкало, пакувальниця Ірпінського комбінату «Прогрес» Люба Чайкіна та учениця технікуму легкої промисловості Наталія Коваліна.

Святковий вечір справив чудове враження на всіх присутніх. Ім він створив бадьорий настрій на початок нового трудового року.

Г. МИКИТЕНКО.

Хлібом і сілля привітали члени УТОГ м. Запоріжжя дорогих гостей з Білорусії. В нас на гостролях побував лауреат Всесоюзного фестивалю самодіяльного мистецтва глухих—Мінський народний театр міміки й жесту.

Першого ж вечора гості показали запоріжцям виставу за твором А. Макайонка «Трибунал», наступного—виступили з великою концертною програмою під назвою «Білоруський сувенір». Як п'єса, так і гумористичні сценки, танці, пісні, вірші справили глибоке враження на українських

ВИСОКА МАЙСТЕРНІСТЬ

Глядачів—усіх полонила висока майстерність самодіяльних митців Білорусії.

На пам'ять про знаменну зустріч господарі і гості обмінялися сувенірами. На закінчення свого візиту мінчани відвідали місце бойової і трудової слави індустріального Запоріжжя.

В. АНДРІЙЧЕНКО.

м. Запоріжжя.

ПІДСУМКИ КОНКУРСУ

У Ворошиловграді підведено підсумки обласного конкурсу гуртків «Умілі руки», присвяченого 30-річчю перемоги радянського народу над фашистською Німеччиною. У конкурсі взяли участь вісім місцевих художників-аматорів. Вони експонували 17 творів образотворчого та прикладного мистецтва.

Як показали результати конкурсу, перше місце—за інтарсію «Слава визволителів»—здобув робітник Ровеньківської меблевої фабрики М. Соїн, друге місце посів слюсар заводу імені В. І. Леніна В. Рибалко—за роботу з оргскла «Гостра могила».

Крім того, відзначено твори робітників заводу імені Жовтневої революції О. Назаренка («Зима») й І. Вискуба («Рибалки», «Канікули»), а також робітниця радгоспу імені газети «Ворошиловградська правда» Кременського району Л. Несмачної («Квіти», «У Кременському лісі»).

Усіх названих авторів нагороджено грамотами облвідділу УТОГ та грошовими преміями. Н. Соїн і В. Рибалко вирішили подарувати свої твори Х з'їздові Українського товариства глухих.

А. ЧЕРНЯВСЬКА,

ст. методист Будинку художньої самодіяльності облпрофради.

Закінчився перший тур фестивалю художньої самодіяльності глухих на Дніпропетровщині. Аматори сцени обласного Будинку культури показали виставу за п'єсою А. Насибова «...Державної важливості».

На знімку: сцена з вистави.

Фото К. ЗАХОЛОДИЛА.

ВІСТІ З КРАЇН СОЦІАЛІЗМУ

БІЛИЙ ЛОТОС—ПОДАРУНОК ДРУЗЬМ

Численні вулиці Ханоя зранку заповнюють потоки велосипедистів. І завжди, виходячи на роботу, я зустрічаю людей, які разом зі мною прямують вулицею Чан Фу до Західного озера. На його берегах розташовані навчальні корпуси Ханойського педагогічного інституту. В цьому році йому минає 10 літ. Інститут було створено під час тяжкої війни проти іноземної агресії. Були дні, коли на території педагогічного інституту часто падали бомби. Та лише в години нальотів переривалося навчання.

За 10 років на чотирьох факультетах підготовлено понад 5 тисяч педагогів. У стінах інституту вивчають російську, англійську та французьку та інші мови. Найбільш численний факультет—російський. Тут навчається 750 чоловік.

Багато випускників інституту сьогодні викладають у школах та інститутах демократичного В'єтнаму. Уряд ДРВ високо оцінив заслуги великого колективу викладачів і професорів у підготовці національних кадрів. Інститут нагороджений трьома орденами ДРВ.

З моменту заснування вузу велику допомогу викладацькому колективу, та й студентам, подають братні соціалістичні країни, і в

першу чергу Радянський Союз. На другому поверсі навчального корпусу факультету російської мови і літератури є Дошка пошани. На ній вміщено фотографії радянських викладачів, які працювали в інституті. Цих фотографій сьогодні понад шістьдесят.

У період жахливих бомбардувань Ханоя в 1972 році в інституті працювала група радянських викладачів у складі 12 чоловік. Двоє з них—Іван Федорович Бахолдін, викладач Київського педагогічного інституту, і Ольга Петрівна Морозова, викладачка російської мови і літератури Мінського університету,—були удостоєні в'єтнамських орденів Дружби.

Мало, мабуть, сьогодні в ДРВ вищих навчальних закладів, де не працювали посланці радянських вузів. У в'єтнамців є звичай: в дні особливої радості найдорожчим людям дарувати лотос. Ця квітка—символ вдячності, відданості і дружби. На долю радянських викладачів завжди випадають найкрасивіші букети лотосів.

В. БУРБУЛІС,
кор. ТАРС.

НОВІ ФОРМИ СПІВРОБІТНИЦТВА

Потужним прискорювачем невпинного піднесення національної економіки називають у Болгарії співробітництво з Радянським Союзом. Воно дало республіці можливість створити сучасну промисловість, підняти на вищий ступінь розвитку сільське господарство, вивести країну в розряд індустріально-аграрних держав. Дальшому зростанню економічного потенціалу НРБ послужить і підписаний в жовтні минулого року протокол про результати координації народногосподарських планів СРСР і Болгарії на 1976—1980 роки.

Радянсько-болгарське співробітництво охоплює всі сторони господарського життя. Його головним напрямом є спеціалізація і кооперування, особливо в галузі машинобудування. При технічному сприянні СРСР у Болгарії збудовано або будується близько 150 підприємств, у тому числі перша атомна електростанція в Козлодуй. Радянська промисловість брала активну участь у створенні таких великих об'єктів енергетики НРБ, як теплоелектроцентралі «Софія», «Маріца—Схід», «Варна». При сприянні СРСР з'явилися Кремківський металургійний гігант, хімічний комплекс в Бургасі, Девні, Свештові, Видині.

Завдяки допомозі радянських

друзів у Болгарії успішно розв'язується сировинна проблема. З кожним роком збільшуються поставки радянської нафти і нафтопродуктів, руд, вугілля, коксу, металів, хімікалій, пиломатеріалів, бавовни, целюлози.

У свою чергу СРСР за рахунок закупок у Болгарії задовольняє частину своїх потреб у підйомно-транспортному устаткуванні, електронно-обчислювальній техніці, електрообладнанні, металорізальних верстатах, виробках хімічної промисловості.

Однією з нових форм співробітництва двох країн є участь Болгарії у будівництві на території СРСР потужностей для виробництва азбесту, целюлози, фосфатів, залізного концентрату та інших видів сировини, частина якої буде використана в народному господарстві НРБ.

В результаті поглиблення взаєморізного співробітництва різко зростає товарооборот між двома країнами. У наступній п'ятирічці торгівля між СРСР і Болгарією вимірюватиметься 20 мільярдами карбованців.

Ю. МАКСИМОВ.
(ТАРС).

Редактор П. БУЛАТОВ.

ЧАРОДІЙНИК КЕРАМІКИ

Недавно в Києві, в республіканському виставочному павільйоні, експонували свої роботи майстри художньої кераміки, ткацтва, вишивки, художнього скла та карбування по металу.

У виставці взяв участь і член УТОГ з м. Львова Зіновій Береза. Його художні твори—орнаментовані візерунками вази для квітів, глики, кухлі, настінні розписні таріли—всього 18 творів викликали захоплення у відвідувачів виставки.

15 років тому, закінчивши Львівський інститут прикладного мистецтва, Зіновій Береза весь час працює на Львівській керамічно-скульптурній фабриці.

С. ЛУК'ЯН В.

На фото: роботи Зіновія Берези, що експонувалися на республіканській виставці.

Фото І. ЩЕРБАНЮКА.